

श्रीः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि॥

श्रीमद्वेङ्कटाध्वरि विरचितम्
॥ श्रीलक्ष्मीसहस्रम् ॥
॥ नक्षत्रमालास्तवकः ॥

This document has been prepared by*

Sunder Kidambi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

*This was typeset using L^AT_EX and the **skt** font.

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

॥ नक्षत्रमालास्तवकः ॥

आनन्दमैन्दिराः कुर्युरपाङ्गा यत्प्रसङ्गतः।
अश्विनीहस्तिसंपन्ना सम्पदुज्जृम्भते नृणाम् ॥ १ ॥

भगवति सुधाब्धिकन्ये
भवतीं भूष्णुः प्रपद्येऽहम्।
परमाभरणीभूतां
भुजान्तरे भोगिशैलेन्दोः ॥ २ ॥

निजशिरसि निदधदुच्चैः
सम्पन्मय्यास्तवाम्ब सोदर्यम्।
अपि सकलविभवदायी हा
वस्त्रीभूतकृत्तिको भिक्षुः ॥ ३ ॥

तामसह्यभवतापशान्तये
स्तौमि तामरसवासिनीमहम्।
वर्णयन्ति यदपाङ्गमालिकां
वासुदेवनिलयाधिरोहिणीम् ॥ ४ ॥

तव सुधांशुजयाभिमुखं मुखं
मृगशिरोमणिदर्पमुषौ दृशौ।
विघटकं च वपुस्तटिदुन्नतेः
भुवनमातरतो न तवोपमा ॥ ५ ॥

वरुणालयेन्द्रतनये वरुणार्द्राः
तव लोकमातुरवलोकविशेषाः।
परितन्यमानदुरितं सततं माम्
अधुना पुनन्तु मधुनाशनकान्ते ॥ ६ ॥

शापेन रोषणमुनेः शमितप्रभावः

देवोत्तमो मधुजितो दयिते विषण्णः।

तन्वंस्तव स्तववचः स्तवकैः सपर्या

स्थाने विराजति पुनर्वसुरुद्रसेव्ये ॥ ७ ॥

निगमकथितमायुर्निस्तुलारोग्यभाग्यं

निरवधिकविभूतिं नित्यहृद्यां च विद्याम्।

भगवति गुणपूर्तिं भासमानां च कीर्तिं

बलिरिपुपदभक्तिं भेजुषां पुष्यसि त्वम् ॥ ८ ॥

शेषाचलाधीशाङ्गकाश्लेषाचला मोदोन्नतिः

सैषा भवोन्मेषाब्धि संशोषावहा विश्वप्रसूः।

तोषाय नः कल्पेत दुर्दोषापहा यस्याः पदं

भाषाशचीमुख्यदुसदोषा शिरोभूषायते ॥ ९ ॥

इहोपास्ते यस्ते चरणकमलद्वन्द्वममलं

स पूज्यः स्वाराज्यं जननि कलयिष्यन्नविकलम्।

मघोनः साम्राज्यं मदनमथनस्यापि विभवं

तृणप्रायं प्रायो गणयति पदं द्रौहिणमपि ॥ १० ॥

आर्यसेवितमक्षयं फलमिष्टमार्यमतारकं

यत्क्षणेन निजेक्षणेन मुदा ददाति सनातनम्।

तत् तटित्समधाम मङ्गलनाम तामरसालयं

पालयत्विममानमत्सुरयौवतं परदैवतम् ॥ ११ ॥

एकेनाञ्जलिनैव कञ्जनिलये सर्वार्थमुर्वीतले

सन्दायाथ मुकुन्दमन्दिरगतिं संतन्वतीं त्वां विना।

मा रंस्तातिचले खले नृपकुले वागुत्तरा फल्गुनी-

त्याशासेऽहमहर्निशं तदितरद्याचामि नो जातुचित् ॥ १२ ॥

क्षिपतु क्षिप्रमनल्पमप्रतिहतस्तापत्रयं मामकं

भवदावाग्निभयावहस्तव कृपावीक्षासुधानिर्झरः।

व्यधयन् साधुकदम्बमम्ब विहितप्रौढागमव्याहतिः

शशिनः सोदरि हानिदाघविभवः शान्तिं यतो विन्दति ॥ १३ ॥

लोके पाकारिमेके विरचितयजनश्रेणयः प्रीणयन्ते

केचित् त्रासापनुत्त्यै विदधति नृहरेर्योगिवर्याः सपर्याम्।

अन्ये पाथोधिकन्ये हरपरिचरणं कुर्वते सर्वदेह

त्वामेवामेयरूपां मनसि वयममी सर्वदा भावयामः ॥ १४ ॥

मयि सर्वापकृतिक्षमेऽपि कलय स्वातीव शीतां दयां

हरिकान्ते भुवनोपकारनिरतेष्वन्येषु धन्येष्विव।

पनसाम्रादिमहीरुहेषु ददती भूरीणि वारीणि सा

विषवृक्षेऽपि मुहुः प्रवर्षति न किं विश्वाम्ब कादम्बिनी ॥ १५ ॥

पूर्णं वर्णयितुं तवाम्ब निगमा न प्राभवन् प्राभवं

यस्याः स्वर्गणिका मुदं विदधते दास्येन लास्येन च।

वाणी सा च विशाखदन्तिमुखयोर्माताऽपि जातादरे

धन्ये चामरबीजनं रचयते धत्ते कलार्चीं शची ॥ १६ ॥

बहुतरमनूराधारयता मुखैरखिलश्रुतीः

नकिनजनुषा निर्मातुमहो यदम्ब न शक्यते।

कथमिह तव स्तोत्रे कवयः स्वयं वयमिन्दिरे

जगति शिशवोऽशक्यार्थकृतोऽथ वा जननीमुदे ॥ १७ ॥

त्रस्यत्ताताभिहितवचनत्राणधर्माय सीते

ज्येष्ठैकार्हा रघुपरिवृढे राज्यमुत्सृज्य याते।

विश्वं त्रातुं त्वमनुचलिता वीरमेनं हि नो चेत्

कस्माद्भस्मीभवतु जगतां कण्टकः पङ्क्तिः ॥ १८ ॥

द्विषच्चमूलयेच्छया तवाङ्घ्रिपद्ममिन्दिरे

स्फुरत्सरोजमन्दिरे सुराः पुरा ववन्दिरे।

तदेव संपदे वयं निरापदे तमोभिदे

भजामहे भुजायुगीयुजा नतेन मौलिना ॥ १९ ॥

कलितनियमपूर्वाषाढकाषायचेला
 यतसकलहृषीका यद्यतीन्द्रा विशन्ति।
 तदपि भजति धाम न्यस्य भारं त्वदङ्घ्रौ
 मम जननि नृपाशो मादृशो बालिशोऽपि ॥ २० ॥

सारापदानशतमोदितविश्वदेव-
 तारापतिस्थमपि भानुसुतेन राज्यम्।
 त्वत्प्राप्तिकार्यसहकारिगिरैव लब्धं
 कार्योद्यमोऽपि महतां कमले शिवाय ॥ २१ ॥

दुरितं विषह्य निखिलं दयानिधे
 परिपात्वकिञ्चनजनं भवानिति।
 जगद्भ्रुवादिनिरतस्य शार्ङ्गिणः
 श्रवणेऽभिधेहि रहसि स्वयं रमे ॥ २२ ॥

अशक्तोऽस्मि दुःसाधनिष्ठासहस्रे-
 ष्वहं कर्मबोधाद्युपायान्तरेषु।
 अतस्तावकीने सुरद्रोरनूने
 पदे लोकमातः प्रपद्येऽतिभीतः ॥ २३ ॥

त्वत्परिग्रहजुषं द्विषन् रमे
 क्षीयते बहुसहायवानपि।
 तन्निदर्शनमपास्तवारिजः
 चन्द्रमाः शतभिषङ्निषेवितः ॥ २४ ॥

भगवति यस्य भवद्गुण-
 कीर्तनकं प्रोष्ठपदमास्यम्।
 भवति हि जगति गतिस्त-
 च्चरणाम्बुजरेणुरस्माकम् ॥ २५ ॥

त्वत्पदमरविन्दगृहे
 वन्दन्ते हन्त जन्तवो भुवि ये।

भुवनोत्तरभाद्रपद

क्षुण्णममीषां गृहद्वारम् ॥ २६ ॥

शिशिरेऽवतीर्य सिन्धौ

साकं शीतांशुना पद्मे।

करुणार्द्रं कान्तहृदि

स्थास्नुर्मुष्णासि तापं मे ॥ २७ ॥

संग्रथ्य चित्रैः पदरत्नखण्डैः

समर्पिता दास्यजुषा मयैषा।

नक्षत्रमाला नदराजकन्ये

हृद्या त्वदीये हृदये चकास्तु ॥ २८ ॥

॥ इति श्रीमद्वेङ्कटाधरिविरचिते श्रीलक्ष्मीसहस्रे नक्षत्रमालास्तबकः ॥